

[Holger Eriksen.]

kratiet er det eneste Parti, der kunde tænkes at komme i den Situation —, tror man saa, at det Flertal, der var imod Regeringen, vilde have bøjet sig for en saadan Regering som for en stærk Regering? Nej, som man nu taler om Flertalsdiktatur, saaledes vilde man med mangedobbelt Styrke have talt om Mindretalsdiktatur og lavet en Ophidselseskampagne, der kunde blive meget farlig for det demokratiske System. Vil man i et Land, der har haft Forholdstalsvalg, bevare Parlamentarismen, maa man ogsaa bevare Forholdstalsvalgetoden.

Det ærede Medlem Hr. Krag morede sig i denne Forbindelse med at citere Socialdemokratiets Manifest af 1934, der udtaler, at den Valgordning, vi har, paa en urimelig Maade favoriserer de smaa Partier. Men hele denne Udtalelse vedrører jo ikke i mindste Maade Forholdstalsvalgmaaden. Man pegede dengang paa et uheldigt Forhold, som var til Stede, og som i hvert Fald til Dels er afhjulpet igennem de fire Ændringer, der er sket ved det Valglovsforslag, som nu skal vedtages.

Der er for det første sket det, at nu skal der 20 000 Underskrifter til i Stedet for 10 000, for at der kan anmeldes et nyt Parti. Der er sket det, at disse Underskrifter nu skal kontrolleres, saaledes at man har Sikkerhed for, at de virkelig kommer fra Vælgere, og Sikkerhed for, at de samme Mennesker ikke anmelder mere end eet Parti paa een Gang. Endvidere er det ikke saa let for enkelte Medlemmer, der sprænger sig ud af bestaaende Partier, at etablere sig som helt nye Partier. Efter Valglovsforslaget her skal der 4 Mand til; før har en enkelt Mand kunnet gøre det. Og endelig er der Bestemmelsen om, at i Fremtiden kan et Parti, der i øvrigt opfylder Betingelserne for at faa Andel i Tillægsmandater, kun faa det, for saa vidt det i enkelte Omraader har faaet, hvad der i Gennemsnit skal bruges til et Kredsmandat, i Modsætning til en tidligere Bestemmelse, der gik ud paa, at man i et af Omraaderne skulde have, hvad der i Gennemsnit skulde bruges til et Mandat. Altsaa paa 4 forskellige Punkter har man vanskeliggjort, at de bitte smaa Partier bliver repræsenteret, og dermed gaar jeg ud fra, at det Krav, Socialdemokratiet rejste i 1934, stort set er blevet imødekommet.

Den ærede Ordfører for Venstre fandt ingen rationel Begrundelse for at forøge Kredstallet i København for stærkt. Ja, jeg har henvist til, at det var nødvendigt,

hvis man skulde have Sikkerhed for, at de forskellige Partier raadede over det nødvendige Antal Kandidater, som skulde til, for at man kunde besætte de Mandater, som de respektive Partier fik. Men det synes den ærede Ordfører ikke var nok. Den ærede Ordfører afviser med Bemærkningen om, at Socialdemokratiet havde det nødvendige Antal Kandidater, det var blot Tællekandidater. Heroverfor maa jeg fastslaa, at det aldrig nogen Sinde har været nogen Valglovs Forudsætning, at et Parti for at skaffe sig den Repræsentation, det har Krav paa, skulde opstille mere end 1 Kandidat i hver Kreds.

Naar Socialdemokraterne opstillede det, som det ærede Medlem Hr. Krag kalder Tællekandidater, havde de jo en ganske bestemt Aarsag dertil. Saa forrykt som den Valglov er, vi har i Øjeblikket, og som det ærede Medlem Hr. Korsgaard stadig ønsker den skal være paa dette Punkt, kunde en Mand jo, bare han meddelte, at han støttede Partiet, blive valgt ind som Rigsdagsmand ved een eneste Stemme, ved sin egen Stemme, blot han i Forvejen for gode Ord og Betaling havde skaffet sig de 25 Stillere. Men den Slags kan man naturligvis ikke have.

Venstres Ordfører beklagede videre, at Kredsene i det øvrige Land ikke er gjort ensartede, og henviste til Venstres Betænkning, der siger lige det modsatte af det, som det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde ved første Behandling, og som jeg citerede i Gaar. Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Elgaards Navn ogsaa findes under Betænkningen. Jeg slutter deraf, at der maa have fundet en Omvendelse Sted, og jeg tager næppe fejl i, at den Omvendelse har fundet Sted, efter at det ærede Medlem havde faaet Sikkerhed for, at Kredsene i Aalborg Amt ikke vilde blive gjort ensartede, og at der ikke vilde blive oprettet nye Kredse i det nævnte Amt. Og hvis de øvrige Venstremænd er enige i Venstres Betænkning, ja, saa gaar jeg paa samme Maade ud fra, at den Enighed er opstaaet, efter at der ikke mere var nogen Risiko for en Kredsomlægning.

Jeg forstaar ikke, hvorfor det ærede Medlem Hr. Krag vilde omtale Valgretsbestemmelserne, thi hvis Grundloven ikke gennemføres — det er en Mulighed, som jeg regner for udelukket —, falder jo ogsaa Valgloven, som jeg allerede har gjort opmærksom paa, og hvis Grundloven gennemføres, maa Valgloven indeholde de Valgretsbestemmelser, som Grundloven har fastsat.

I det hele taget er det min Opfattelse, at det ærede Medlem Hr. Krag ligefrem